

Ha kívül elfogyok

Sebzett vadként fekszem
a földön, nézem,
ahogy elfolyik a vérem:
sebzett vad a Föld alattam,
sebzett vad a Föld alattam.

*Mert nem az én testem és nem az én vérem,
nem az én életem, mint régen,
nem az én arcom és nem az én harcom,
nem a fáradtságtól, hogy alszom.*

Sebzett vadként fekszem
a földön, nézem,
ahogy elfolyik a vérem:
sebzett vad a Föld alattam,
sebzett vad a Föld alattam.

Utánam is jön majd éppen-
úgy-annyi nap, mint előttem,
ne sírjatok már miattam,
ne sírjatok már miattam.

Én elpusztíthatatlan vagyok!

*Mert nem az én házam és nem az én váram,
nem az én életem, mint vártam,
nem az én álmom és nem az én almom,
nincsen miért élnem vagy halnom.*

De mert ez most még csak a kezdet,
hiába mosod meg a kezedet.
Te egyre több vagy,
látszólag én egyre kevesebb.
De ha kívül elfogyok, hát rájössz majd,
hogyan ott vagyok még benned:
ott vagyok benned, és rajtad keresztül fogom
visszavenni majd az életed.

*Ha kívül elfogyok, hát belülről fogom
visszafoglalni az életem...*

Olessák Róbert (2005)